

розміщення. Крім того, такі ініціативи, як програми компенсації викидів вуглецю та туристичні проекти на основі громади, набирають обертів, що дозволяє мандрівникам робити позитивний внесок у напрямки, які вони відвідують.

Заглядаючи вперед, майбутнє екскурсійного туризму обіцяє ще більше захоплюючих інновацій та досягнень. Від інтеграції штучного інтелекту та машинного навчання до розробки захоплюючих віртуальних середовищ – можливості безмежні. Однак, серед усіх технологічних досягнень, дуже важливо не втрачати з уваги людський елемент, який визначає суть подорожі – зв'язки, встановлені з попутниками, гостинність місцевих громад і силу дослідження. Інновації в екскурсійному туризмі змінюють наш спосіб сприйняття світу, пропонуючи мандрівникам безпрецедентні можливості для досліджень і відкриттів. Від моделювання віртуальної реальності до екологічних екскурсій, ці інновації не тільки покращують враження від подорожі, але й прокладають шлях до більш відповідальної та інклюзивної індустрії туризму. Оскільки технології продовжують розвиватися, одне залишається впевненим – дух пригод завжди буде тривати, спонукаючи нас досліджувати нові кордони та розширювати горизонти.

Список використаних джерел

1. Давидова О. Г. Особливості застосування інновацій у розвиток туристичної галузі України. Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Сер. Економіка. 2015. Вип. 7. С. 65-69.

2. Зубехіна Т., Ольхова-Марчук Н., Кушнір В. Сучасні тенденції застосування інноваційних технологій у туристичній сфері. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Сер. Туризм. 2021. № 2, т. 4. С. 181–188. URL: <https://doi.org/10.31866/2616-7603.4.2.2021.249696> (дата звернення 01.04.2024)

3. Новітні технології у сфері туризму. Brainberry.ua. URL: <https://brainberry.ua/uk/newsroom/blog/emerging-technologies-for-the-travel-industry> (дата звернення 01.04.2024)

УДК 35.073

ВИКОРИСТАННЯ ВТРАЧЕНИХ ОБ'ЄКТІВ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В ТУРИЗМІ

О. В. Борисова кандидат географічних наук, доцент,
доцент кафедри туризму та готельно-ресторанного бізнесу

А. А. Матюх, бакалавр

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: втрачена спадщина, історико-культурна спадщина, пізнавальний туризм, історичні об'єкти.

Втрачені об'єкти історико-культурної спадщини не лише є пам'ятками минулого, але й важливим ресурсом для розвитку пізнавального туризму. Вони становлять неповторний шматок історії, який не лише збагачує наше розуміння минулого, але й надихає до вивчення та дослідження. Завдяки зусиллям археологів, істориків та зберігачів культурної спадщини, втрачені об'єкти знову оживають у своїй колишній величі, створюючи унікальну можливість для туристів перенестися у часи минулого і пізнати культурні та історичні аспекти різних епох, що відкриває широкі можливості для розвитку пізнавального туризму, який сприяє не лише розвитку туристичної індустрії, але й збагаченню культурного досвіду та міжкультурного розуміння. У цьому контексті важливо вивчати та, по можливості, відновлювати втрачені об'єкти історико-культурної спадщини як цінний ресурс, який допомагає зберегти та розкрити наше спільне культурне надбання.

Втрачена історико-культурна спадщина – це сукупність об'єктів, артефактів, традицій та звичаїв, які втрачені чи були знищені унаслідок різних історичних, природних або антропогенних подій. Ця спадщина включає в себе архітектурні пам'ятки, мистецтво, археологічні рештки, історичні місця, літературні твори, музичні твори, традиції, мови та інші аспекти культури та історії, які є важливими для розуміння минулого і традицій суспільства [1].

Як і втрачені географічні об'єкти, історико-культурну спадщину визначають за її ступенем втрати, що включає різні категорії [2].

Перша категорія – це не відновлювальні або безповоротно втрачені об'єкти, які, на жаль, не піддаються відновленню через історичні обставини або природні катастрофи.

Друга категорія включає потенційно відновлювальні об'єкти, що характеризуються певним рівнем суспільної та історичної значущості. Ці об'єкти можуть бути відновлені через археологічні розкопки, реставраційні роботи або реконструкції.

Третя категорія охоплює частково втрачені об'єкти, які можуть бути перейменовані або втратити свою первісну топонімічну інформацію. Це може статися через культурні та історичні зміни або через природні процеси, що змінюють ландшафт.

Втрачена спадщина може бути різноманітною і охоплює різні аспекти культурної, історичної та природної спадщини, а саме: архітектурна спадщина включає втрачені або зруйновані споруди, будівлі та пам'ятники архітектури, такі як старовинні палаці, церкви, фортеці, міста, які були знищені або пошкоджені через війни, природні катастрофи або руйнівну людську діяльність. Її прикладом є Бібліотека Александрії в Єгипті,

Запорозька Свято-Успенська церква у Полтавській області, Десятинна церква у Києві. Археологічна спадщина представлена об'єктами археологічного значення, такі як давні поселення, гробниці, могили, артефакти, які можуть бути втрачені через забудову, зміни в ландшафті або незаконну археологічну діяльність. Її прикладами є відомі туристичні об'єкти такі як Місто Помпеї в Італії, піраміди Майя в Центральній Америці, Антична Ольвія в Миколаївській області. Природна спадщина – втрачені екосистеми, види рослин та тварин, природні ландшафти, які постраждали через зміни клімату, забудову, забруднення та інші антропогенні чинники. Її прикладом є Чорнобильська зона відчуження. Історична спадщина – це історичні події, традиції, легенди, розповіді, які можуть бути втрачені через забуття або спотворення фактів, традиції, звичаї, мови, музика та інші аспекти культурного життя. Її приклади – мови та традиції малочисельних етнічних груп і, накінець мистецтво та скульптура, цей перелік включає втрачені твори мистецтва, скульптури, фрески, статуї, релігійні образи, 90% зруйновані або викрадені. Серед прикладів слід виділити Статую Зевса в Олімпії, фрески та ікони в релігійних спорудах в Україні тощо.

Втрачена історико-культурна спадщина в Україні, як і в будь-якій іншій країні, має значний вплив на розвиток пізнавального туризму. Це можна побачити з таких позицій як:

- унікальність та привабливість. Втрачена спадщина, незважаючи на свою втрату, залишається цікавою та привабливою для туристів. Вона притягує туристів, які хочуть дізнатися більше про історію, культуру та природу країни;

- унікальні експеріенси. Відвідування втраченої спадщини надає туристам можливість поглибити свої знання про минуле та відкрити для себе нові історичні, культурні та природні аспекти країни;

- популяризація та збереження. Розвиток пізнавального туризму сприяє популяризації та збереженню втраченої спадщини. Залучення туристів до цих об'єктів стимулює уряд та місцеві громади до збереження та реставрації культурних та історичних пам'яток;

- економічний вплив. Розвиток пізнавального туризму в рамках втраченої спадщини може сприяти розвитку туристичної індустрії та створенню нових робочих місць в регіонах, де знаходяться ці об'єкти;

- міжнародний обмін культурними цінностями; пізнавальний туризм сприяє міжнародному обміну культурними цінностями, залучаючи туристів з усього світу до вивчення та осмислення історії, культури та природних багатств України.

Отже, розвиток пізнавального туризму на базі втраченої історико-культурної спадщини має великий потенціал для підвищення туристичного

поток, розвитку інфраструктури та економіки, а також збереження та популяризації культурної, історичної та природної спадщини України.

Список використаних джерел

1. Бодня О., Сторчак М. Оцінка забезпеченості історико-культурною спадщиною Лубенського району Полтавської області. Проблеми безперервної географічної освіти і картографії. Харків, 2017. Випуск 25. С.60-64
2. Троценко О.В. Втрачені географічні об'єкти Дніпропетровської області: пошук та історико-географічний аналіз: автореф. Дис. Канд. геогр. Наук Київ, 2009. 20 с
3. Борисова О.В. Втрачені об'єкти історико-культурної спадщини України як ресурс пізнавального туризму. The III International Science Conference on E-Learning and Education, February 2 – 5, 2021, Lisbon, Portugal. С.388-390.

УДК 338.48

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ГОТЕЛЮ «HYATT REGENCY KYIV» В УКРАЇНІ

Л. В. Городянська, кандидат економічних наук, чл. Кор. АЕН України,
доцент, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанного бізнесу
К. Ю. Недбаєва, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: гостинність, конкурентоспроможність, цифровізація, готельний бізнес, цифрові технології, кіберзагрози, підготовка фахівців.

В умовах жорсткої конкуренції на ринку готельних послуг цифровізація стає необхідністю для успішного ведення бізнесу. Впровадження різноманітних цифрових технологій здатне суттєво покращити досвід гостей, оптимізувати операції, розширити маркетингові можливості та підвищити конкурентоспроможність готелю [1].

Складні умови, що склалися в Україні, потребують пошуку шляхів підвищення конкурентоспроможності готельно-ресторанного бізнесу.

Метою дослідження є аналіз стану та пошук шляхів підвищення конкурентоспроможності готелю «Hyatt Hotels Corporation» в Україні.

«Hyatt Hotels Corporation» є великою мережою готелів преміум-класу, яка була заснована в 1957 році братами Джеєм та Дональдом Прицкерами [2]. Штаб-квартира готельної мережі знаходиться у м. Чикаго. Станом на кінець 2023 року «Hyatt Hotels Corporation» є світовою компанією з надання послуг у